

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXIV. - br. 7, srpanj 2022.

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Bezvremenske posjete

Uvodnik

Dok smo se pripremali za našu Kanonsku vizitaciju s Vrhovnom upravom, misli su mi odlutale na jednu drugu "Vizitaciju", koja je proslavljena 31. svibnja. Zamislite prizor: rođakinje Marija i Elizabeta, obje doživljavaju čudesne trudnoće, pozdravljaju jedna drugu u radosti. Prepoznavanje i slavljenje svetih prisutnosti u njima potaknulo ih je da pjevaju u znak zahvale. Razmjenjuju čuđenja i praktičnosti o postajanju majkama po prvi put. Marija se priprema za vlastito dijete dok pomaže Elizabeti oko rođenja Ivana. Elizabeta, koja se brine za svog malog sina, pokazuje Mariji vještine koje će joj trebati kada se Isus rodi. Zajednički susret ih vodi u budućnost punu neizvjesnosti i nade.

Naša Kanonska vizitacija također nas vodi u istraživanje zajedničke budućnosti s neizvjesnošću i nadom. Redovnički život diljem svijeta se preobražava, nastaju novi načini svjedočenja naše karizme svijetu kroz službe i poslanje. Naši odnosi se proširuju sa ASC obitelji sestara, prema pridruženima i suradnicima. Susrećemo naše susestre, Klanjateljice koje potječu iz Italije, Hrvatske, Brazila, Poljske i Indije,

koje predstavljaju ASC u 23 zemlje u kojima se nalazimo. U radosti se pozdravljamo, ugošćujući dostojno Mariju i Elizabetu. Gledajući duboko u oči jedni drugima i otvarajući svoja srca, pomaže nam prepoznati i slaviti Kristovu prisutnost u svemu stvorenom. Ovi susreti grade naš osjećaj zajedništva kao ASC obitelj. Svi mi učimo jedni od drugih dok istražujemo kako se naše ASC poslanje provodi u stvarnosti i kulturi Regije SAD-a. Skupljamo mudrost naših starijih, baš kao što je Marija učila uz Elizabetu.

Ne samo da doživljavamo "Vizitaciju" tijekom svakog mandata naše Vrhovne uprave, već imamo "trenutke susreta" tijekom svakog koraka našega ovozemnog hoda.

Kada ste duboko doživjeli značajan susret s drugom osobom? Je li je Duh u vama zaigrao od radosti? Kako ste proslavili? Koja se melodija hvale pojavila u vama? Koje mudrosti nosite sa sobom iz tog susreta u zajedništvu? Kako vas je ovaj trenutak nosio s nadom u budućnost?

s. Angela Laquet, ASC

Uvodnik

◇ Bezvremenske posjete

Prostor Vrhovne uprave

◇ Pastoral u zatvoru

Iz ASC svijeta

◇ S. Helena Augusta Walcott: majka beskućnika

◇ Kap krvi

◇ Lipanj 2022.: Iskustva Kanonske vizitacije

◇ Moja razmišljanja o Kanonskoj vizitaciji

◇ Vrijeme milosti, iskustvo slušanja

Kazalo

1	◇ Dan zakonitosti	8
	◇ Naš "drugi bližnji" iz Ukrajine	9
	Prostor za JPIC/VIVAT	
2	◇ Klanjateljice na granici ... poslanje i pratnja, obrazovanje i obrana	10
4	U Družbi	
5	◇ Kalendar Vrhovne uprave	12
6	◇ Redovnički zavjeti	12
6	◇ Rođendani: Slavimo život	12
7	◇ Preselile su u kuću Očevu	12

Pastoral u zatvoru

Međunarodni centar duhovnosti 18. lipnja 2022. godine, organizirao je online susret, kako bi potaknuo zajedničko razmišljanje o temi pastora u zatvoru.

Inicijativa je proizašla iz slušanja iskustva s. Emme Zordan (Regija Italija) koja godinama posjećuje i pomaže nekim zatvorenicima u Rimskom zatvoru Rebibbia.

Kao Vrhovno vijeće, prepoznali smo potrebu promišljanja o ovoj službi pomoći i brige za ljude, koja se unutar Družbe sve više razvija, i na taj način smo povezali Klanjateljice iz raznih dijelova svijeta koje vrše ovu službu.

Zajedno sa s. Emom za okruglim stolom sudjelovali su Roberto Monteforte (novinar), Carmine (zatvorenik na uvjetnoj kazni) i Antonella Pacifico (odvjetnica). Mnoge Klanjateljice uključene u zatvorsku službu, iz raznih dijelova Družbe, sudjelovale su na ovom okruglom stolu. I one su iznijele svoja iskustva, nakon što su čule dirljiva svjedočanstva pozvanih sudionika okruglog stola i proširili promišljanje na temu brige za one koji žive u zatvoru i koji u sebi nose neizbrisive tragove svojih zločina.

Predstavljajući svoju novu knjigu "Ne znaju svi", koja sadrži svjedočanstva zatvorenika uključenih u radionice kreativnog pisanja, koje im je ponudila s. Emma, dirnula je naša srca ohrabrujući nas na odvažniju i upečatljiviju prisutnost. Objavom ovog dokumenta, željela nas je upoznati sa zatvorskom realnošću, kako

bi nam pomogla prevladati naše brojne predrasude o zatvorskim uvjetima i ponovno otkriti ljudskost u svakoj osobi, bilo iza rešetaka ili na slobodi.

Na ovim stranicama zatvorenicima iskreno prepričavaju svoje priče, dijele svoja pisana razmišljanja i bogata svjedočanstva o sjećanjima i razmišljanjima koja proizlaze iz dugog i mukotrpnog procesa osvješćivanja. Prilika je to za dati glas i srce zatvorenicima, razotkriti njihove živote, želje,

osjećaje i njihovu ljudskost pomiješanu s grubošću zatvorskog života. Ističe se njihova svijest o učinjenim pogreškama te kajanje zbog učinjenog zla drugima, a posebno svojim bližnjima. Ovo su stranice koje sadrže gorku ravnotežu zajedničkog postojanja sa strahom od ponovnog uzimanja života u svoje ruke, kako bi se ponovno integrirali u društvo.

Razmjena teksta pripremila nas je za slušanje iskustva s. Eme i kako je zatvaranje više ili manje korisno za socijalnu reintegraciju prijestupnika.

Svojim dijeljenjem, Carmine je naglasio da je život u zatvoru suspendiran između strahova, mogućnosti rehabilitacije, boli i osjećaja krivnje. Srdačnim je riječima poručio kako je svaki zatvorenik osoba sa svojim ograničenjima, strahovima, slabostima i snagama, bez obzira na počinjena kaznena djela, te treba solidarnost i razumijevanje.

Duhovna i ljudska pomoć pružena od mnogih redovnica, usmjerena je na potporu zatvoreniku, osobi među najpotrebnijima solidarnosti na putu obnove samopoštovanja, a time i posljedično poštovanja prema drugima. Kako bi kazna imala odgojnu i resocijalizirajuću vrijednost, a ne čisto kompenzacijsku vrijednost, temeljno je zatvoreniku vratiti njegovo ili njezino dostojanstvo, samopoštovanje i poštovanje prema društvu u koje će se vratiti živjeti nakon izvršenja kazne zatvora.

Kao Klanjateljice Krvi Kristove, možemo promicati tu stvarnu promjenu koja omogućuje onima koji žive u zatvoru da ostvare proces rasta. Kroz obrazovne programe i programe obuke, mjesta slušanja i kreativnog izražavanja, omogućuju umu da pronađe alternativne kognitivne putove i prevlada svoje "loše navike", koje su često prvi uzrok zločina. Moramo biti svjesni odgovornosti da kod ovih ljudi osnažimo njihove potrebne relacijske vještine za ponovnu izgradnju društvenog identiteta, ozbiljno ugroženog sudskim događajima i zatvorskim životom.

Osobno sam uvjerenja da ne postoje dobri i loši ljudi, nego ljudi koji pate. Zločin je često nelegitiman odgovor na bol. Neizbježno, životni uvjeti, dobiveni odgoj, psihološke slabosti i slabosti u ponašanju, tjeraju osobu na djelovanje.

Aspekt za koji mislim da je važan, je taj da zatvor nije otok. To predstavlja onu ljudsku stvarnost koja trpi zbog zla, grijeha, a tamo gdje pati jedan čovjek, pati cijelo tijelo. Pozvani smo ovu stvarnost gledati očima milosrđa, drugačijim očima od onih koji sude mjerilom pravde; milosrdno naviještanje Krista ne može isključiti niti jednu kategoriju ljudi. To nipošto ne znači ublažiti zlo ili ga pokušati opravdati, nego ići do njegovih korijena i otkriti odakle potječe, gdje je izvor bolesti čiji je osuđenik samo simptom.

Kao zajednica pozvani smo izvršiti osjetljivu zadaću slušanja i prihvaćanja ne samo potreba materijalnog siromaštva koje proizlaze iz zatvora, već i pristupiti borbi protiv društvene i vjerske isključenosti, obvezujući se na društvenu pravdu i poticanje društvene promjene, koja zna kako se nositi s ovim situacijama ekstremne ranjivosti. Isusu je prioritet susret s javnim grješnicima, posjećuje

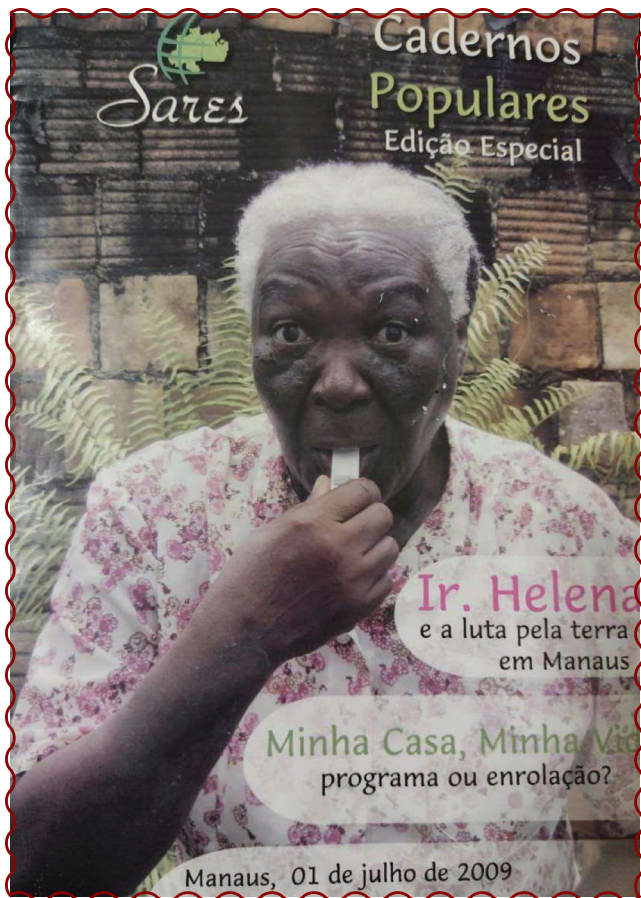
njihove domove, brani ih od krute pravde i prenosi im Očevu milosrdnu ljubav.

Nastavimo davati glas i prostor pričama i životima ove "odbačene" braće i sestara. Slušajući ih borit ćemo se za smanjenje ravnodušnosti i obogaćivanje naše ljudskosti.

s. Nadia Coppa, ASC

S. Helena Augusta Walcott: Majka beskućnika

Zahvaljujući prisutnosti s. Elsie Vinhote, vijest o smrti sestre Helene Auguste Walcott odmah je stigla do nas. Kao generalna savjetnica iz Brazila, dala nam je do znanja da je gubitak s. Helene veliki gubitak za naše sestre u Brazilu. Bila je posebna žena. Moja me znatiželja odvela na internet i s velikim čuđenjem primijetila sam da su mnogi izvori informiranja proširili vijest o njezinoj smrti, izražavajući svoje žaljenje, zahvalnost i počast za njezin društveni angažman.

“Umrla je sestra Helena, sestra koja je vodila pokrete za okupaciju zemljišta za siromašne u Manausu.” (Giornale 18 Oras): “Kad se vođa rodi iz močvara: ratoborni put Helene Auguste Walcott.” (Direito a Memoria); “Sestra Helena, umrla u dobi od 85 godina, pridonijela je stvaranju deset četvrti u Manausu, od Zumbija do Redençãoa.” (Blog do hiel Levy)

Ovo su samo neki od naslova koji govore o

zahvalnosti naroda za sestru Helenu Augustu.

Tako o njoj pišu novine.

Sestra Helena Augusta Walcott, Klanjateljica Krvi Kristove, sestra poznata u Manausu po svojoj socijalnoj borbi i za stambena prava ljudi s okupiranih područja Griadadas Union (uzurpatora zemlje), umrla je u 87. godini života. Rođena u Brazilu, ali potječe iz obitelji čiji su roditelji bili iz Gvineje Bissau i Senegala. Helena je bila najmlađa od sedmero djece. Obitelj se u potpunosti nastanila u zemlji, zahvaljujući radu njezina oca na izgradnji ceste Madeira Marore. U Manausu, povezana s djelovanjem Crkve od 1970-ih, započela je svoje aktivnosti u četvrti Compensa, u zapadnoj zoni, koja je nastala nakon okupacije bezzemljaša nakon demontaže takozvanog “plutajućeg grada”. Njezina borba za prava na zemlju, seže u 1990-e, nastojeći osigurati minimalne standarde ljudskog dostojanstva. Na periferiji Manausa bilo je sporova sa gerilcima za zemljište u četvrtima Compensa, Tera Nova, São José, João Paulo II, Zumbi dos Palmares i Armando Mendes i São Jorge. Kao i u Redençãou, u središnjem zapadnom području, i Japiimu, u južnom području. Sestra Helena uvijek je prednjačila u tim okupacijskim procesima. Osobito u okupacijskim procesima, Helena je nastojala prekrstiti područja sugestivnim imenima, poput prvoga, četvrti Redemption, kako bi ponovno odredila mjesto u društvu koje se smatralo rasističkim i koje je ograničavalo prava najsiromašnih. Zapravo, naseljeno područje sadašnje četvrti Redemption nazvano je “Planet majmuna” aludirajući na film, ali ismijavajući prisutnost stotina siromašnih obitelji koje se bore za komad zemlje. Također se pobrinula da parcele budu omeđene površinama za uzgoj voćaka i drugog bilja.

Godine 1987., u Armandu Mendesu, nakon sastanka s članovima zajednice, Helena je napadnuta, ovladana gerilcima, što je dovelo do smrti mladog Altenora Cavalcantea.

Prije svoje socijalne akcije za stambeno zbrinjavanje, 1960-ih, s. Helena je predavala francuski u školi u Manacapuru. Prema svjedočenju novinarkе Elizabeth Vasconcelos Menezes, na Facebooku je "njezino ime često bilo na stranicama novina". Ostale sestre u samostanu toliko su se bojale za svoje živote da su jednog dana uvjerile sestru Helenu da provede neko vrijeme u Africi. Toliko je toga o čemu bi se moglo govoriti! Sestra Helena nije prihvatila da ju zovu vođom zauzimanja zemljišta. Jednog mi je dana rekla: "Alfredo Nascimento je govorio: 'Sestra Helena ne napada. Ona se bavi okupacijom.' I to je upravo to: okupacija."

Njenu smrt komentirao je i zastupnik José Ricardo na svojoj društvenoj mreži.

"Sestra Helena, majka beskućnika, kako su je zvali, bila je voditeljica i koordinatorica Pokreta beskućnika 1970-ih, 1980-ih i 1990-ih, osiguravajući pristojan smještaj za siromašne u Manausu. Godine 2018. imao sam privilegij odati počast sestri Heleni u prvom izdanju knjige *Vidas que Falam* (Životi koji govore), koja opisuje njezin

život velikog borca za ljudska prava, pravdu i mir. Obitelj i prijatelji sestre Helene, te cijela Družba Klanjateljica Krvi Kristove čija je bila članica. Zahvaljujući njoj, Pokret beskućnika uz potporu Pastoralnog povjerenstva za zemljište, dobio je smještaj za gotovo pola milijuna ljudi, stvarajući najmanje 15 novih četvrti u Manausu."

Zapravo, čak i prije njezine smrti ljudi su tražili od općine Manaus da joj posveti jedan trg.

Zahvaljujmo Gospodinu za njezino životno svjedočenje i poslanje za najsiromašnije, odraz oslobađajuće snage Kristove Krvi.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Kap krvi

Dan mojih zavjeta,
Bila sam očarana, Isuse, ljubavlju
S kojim si me pozvao da ti služim.
Odlučila sam tada Ti se potpuno predati.
I kakav bih ti znak mogla dati? Moglo je biti samo
Krv za Krv Onoga koji je dao svu svoju Krv;
Stoga bih bila Klanjateljica Tvoje Krvi.
Kakva karizma!
A iglom – trn iz krune –
Ubola sam prst i uz molitvu, bolno stavila kap te krvi
U bilježnici.
Kakvu sam samo hrabrost imala!
I sa snažnim impulsom sam napisala:
Ovdje je znak krvi
S KOJIM OBEĆAVAM
Da se nikad ne odvojim od Tebe.
Kap krvi
Svemir, ŽIVOT
VOLJETI TE
I znati dati ljubav svima
Umnoženom vlastitom ljubavlju.
Umnoženo. I neka tako bude!

s. Marília Menezes, ASC

Kanonska vizitacija, lipanj 2022. godine

Kao i kod svake vizitacije, uhvatila sam se kako se spremam, svjesna Covida... ali uzbuđena. Bilo je to sveto vrijeme u čijim plodovima uživam i guštam. Biti potaknuti i osnaženi produbljivati našu karizmu Predragocjene Krvi i iskopavati grumenčice milosti koji dolaze iz razmišljanja i susreta, je Milost. Kanonska vizitacija je bila/jest bogato iskustvo za mene... na jednoj razini, bila je "formalna", ali, u stvarnosti, bila je uobičajena poput sjedenja s najboljim prijateljem. Bilo je izazovno i to je pravi primjer onoga što bi papa Franjo nazvao sinodalnošću. Vrhovna uprava pružila je ruku kao sestre sestrama; slušale su, razgovarale i razjašnjavale. Ako se činilo da nešto nije u skladu s našom karizmom ili duhovnošću (bilo je trenutaka), oni su iskreno "pokušavali razumjeti i pozivali nas da idemo dublje".

Da, bio je to milosni poziv, poput Isusa svojim sljedbenicima, *Dođite, slijedite me...* ne svaki hir ili nova ideja, koja može imati potencijal skrenuti nas s pravog poziva da duboko pijemo iz otvorene rane Isusa, Izvora Ljubav, života i nade. Svaka sestra u timu bila je istinski zainteresirana za moju službu, moj život i duhovnost i kako živim poslanje Klanjateljice Krvi Kristove. Poziv da donesem simbol i da podijelim taj simbol, pomogao im je da zabilježe ne samo moje iskustvo kao Klanjateljice, već je dao sliku raznolikosti Regije i ugodi Bogu,

jedinstvu, zajedništvu.

Naposljetku, Kanonska vizitacija je bila i jest milost za mene i Regiju jer nas je podsjetila na našu stalnu potrebu za molitvom, kontemplacijom i dubokim razmišljanjem o našoj duhovnosti. Regija je također pozvana istražiti: koja je vaša duhovnost? Da, poziv vrhovnih poglavarica na razmišljanje, duboko u molitvu da spoznam, kao što kažem, tko sam i čija sam? Susret milosti, ljubavi i nade. Zahvalna sam za ono što ste donijeli meni i Regiji i mogu se samo nadati da sam i ja svakome od vas ostavila mali polog milosti.

s. Mary Shaw, ASC, D.Min.

Moja razmišljanja o Kanonskoj vizitaciji:

Bilo je tako lijepo susresti se licem u lice s članicama Vrhovne uprave. Iako je to bilo vrijeme previranja prelaska iz samostana u Rumi u benediktinsku živu zajednicu, emotivno vrijeme za sestre koje žive u Rumi i okolici. Vjerujem da je to bilo vrijeme kada je zajednica pokazala

duh ljubavi i brige jednih za druge, što je grijalo srce svete Marije De Mattias. Ovo je pravi znak evanđeoske ljubavi prema svijetu.

Program pripremljen za posjet bio je dobro osmišljen kako bi poticao otvorenu komunikaciju. Možda bi neki dijalog o načinu života u našoj kulturi mogao pomoći razumijevanju. Pisani sažetak "zaključaka" i percepcija bit će dobrodošli.

Naš posvudašnji Bog vodi nas kroz ovaj Kristom natopljen svemir.

s. M. Alan Wurth, ASC,

Vrijeme milosti, iskustvo slušanja

Kanonska vizitacija Regije SAD-a od strane Vrhovne uprave, završila je na Blagdan Tijela i Krvi Kristove, 19. lipnja. Tog su se jutro pridružile vjerničkoj zajednici u Wichita Centru za vrijeme euharistije. Nakon pričesti, s. Diana Rawlings, članica zajednice u Wichiti, ispričala je kako su sestre prije četiri tjedna dočekale Vrhovnu upravu. Tada su izrazili želju za približavanjem u zajedništvu i poznavanju ASC, pridruženih i suradnika. Zatim je fr. Tom Welk, CPPS, kapelan u Wichita Centru, u homiliji podsjetio Vrhovnu upravu i sve nas na poziv euharistije na svjedočenje evanđelja, dakle Vrhovna uprava koja će, iako spremna za odlazak, nastaviti svjedočiti evanđelje na ostalim područjima svijeta i Družbe

Cijela je zajednica ispružila svoje ruke nad Vrhovnu upravu pjevajući pjesmu blagoslova za siguran put kući i kontinuirano vodstvo Duha u njihovoj službi vodstva.

Slavlje se produžilo kroz podnevni objed i završilo s nekoliko kratkih izlaganja. Sestra Vicki Bergkamp, regionalna voditeljica, zahvalila je Vrhovnoj upravi i svakom članu, te je poklonila mali stakleni globus, podsjetnik na naše jedinstvo diljem svijeta. Sestra Sarah Harbaugh, naša najmlađa zavjetovana članica, osvrnula se na svoje iskustvo kanonske vizitacije. Sestra Nadia završila je riječima zahvale i uručenjem dara Regiji.

Za mene je ova Kanonska vizitacija bila kvalitativno drugačija zbog usredotočenosti Vrhovne uprave na slušanje iskustava sestara i razumijevanje stvarnosti Regije SAD-a. Sastanci u malim grupama omogućili su sestrama da podijele svoje nade i vizije s Vrhovnom upravom. Nekoliko su puta članovi Vrhovne uprave govorili o dubokom slušanju, potrebnom za bolje razumijevanje složene raznolikosti, koja se odražava u tako pluralističkoj zemlji. Imenovali su sveprisutni individualizam i iz prve ruke iskusili zemljopisne udaljenosti SAD-a. Naučili su više o našoj ranijoj povijesti služenja u mnogim malim, ruralnim imigrantskim župama. Danas smo u središtu kulturno raznolikih urbanih područja, ali smo još uvijek uključeni u pomaganje ljudima da rastu u svojoj vjeri i osiguraju bolji život za sebe i svoju djecu. Zahvalna sam na njihovoj spremnosti da ostanu uključene u značajne razgovore, što nije lak zadatak na svim jezicima i iz različitih

perspektiva. Zahvalna sam za njihovu nazočnost u ovim tjednima kao sestre i prijateljice, čak i dok su vršile svoju vodeću ulogu u Kanonskoj vizitaciji.

s. Janet Rowley, ASC

Istituto Preziosissimo Sangue

Dan zakonitosti

Na Institutu Predragocjene Krvi -- Bari

U 9:00 sati, 17. svibnja 2022. godine, peti razred (odjeljenja A i B) Instituta Predragocjene Krvi, predvođen svojom učiteljicom Mariom Attolico, proslavio je Dan vladavine prava i zakonitosti, na tridesetu godinu od masakra, koji je inicirala Zaklada Falcone, osnovana u Palermu 10. prosinca 1992. godine, u suradnji sa školama i obrazovnim ustanovama.

Tijekom ovog događaja, učenici, odjeveni u posebnu odjeću (zelene košulje, simbol nade, sa suncokretima na prsima, cvijet zakonitosti) susreli su se i razgovarali s piscem Luigijem Garlandom, autorom knjige "Ovo je razlog zašto se zovem Giovanni", te drugim uglednim gostima, poput autorica Anne Bossi i Liliane Carone, tajnice ISCEL-a (Grupa za intervencije i studije u području jezičnog obrazovanja), Ghetyja Valentea i zakonodovca Nicole Grasso, oca jednog od učenika, koji je često u kontaktu sa Zakladom.

Govori odraslih i djece bili su vrlo duboki, s mnogo točaka za razmišljanje i uvida u život velikog Falconea.

Predsjednica Zaklade, profesorica Maria Falcone, koja je napisala zanimljiv predgovor Garlandovoj knjizi, iako nije mogla prisustvovati zbog neodgodivih obveza, poslala je čestitku i zahvalnicu za angažman u obilježavanju sjećanja na žrtve mafije i za upoznavanje učenika Instituta Predragocjene Krvi s pričom o njezinom bratu Giovanni, uz čitanje Garlandove knjige.

Dan zakonitosti, održan prošle godine govorom dr. Salvatorea Borsellina, brata Paola, zaključen je veselom fotografijom Falconea i sljedećom porukom:

"Moramo do kraja ispuniti našu dužnost, bez obzira na žrtvu koju trebamo podnijeti, jer u tome leži smisao ljudskog dostojanstva."

Giovanni Falcone

Sestra Giovannija Falconea napisala je pismo u kojem zahvaljuje svima onima koji svaki dan dostojanstveno obavljaju svoju dužnost; mafija je dalekosežna diktatura s kojom se sukobljavamo svaki dan. Povuci se pred njom, znači podvrgnuti se strahu; mi, umjesto toga, odlučujemo dati DOBAR PRIMJER.

U svom pismu, profesorica Maria, Giovannijeva sestra, nada se da događaji poput ovog mogu biti sve prisutniji u svačijem rasporedu obveza, u školama, ne samo pažljivim i proaktivnim, poput Instituta Predragocjene Krvi, već i u državnim školama, posebno u nepovoljnim stvarnostima, u najsiriomašnjim četvrtima, u svakom kutku planeta. Od srca hvala svima, a posebno učiteljici Mariji Attolico koja svoju prekrasnu profesionalnu karijeru nije mogla završiti bolje od ovoga!

Naš "dragi bližnji" iz Ukrajine

U ožujku smo primili 7 izbjeglica u našu zajednicu Czestochowi: tri žene, majke s troje djece i jednu 26-godišnju ženu. Najmlađa Arisa ima 4 godine, Sasza 10 i Alisa 11 godina, svi iz Charkowa, grada u Ukrajini poznatog po žestokom bombardiranju.

S. Alina Bilecka je kontakt osoba između ASC zajednice i naših ukrajinskih gostiju, te je uvijek spremna riješiti njihove probleme. Tri tjedna smo kuhali ručak za naše goste, a s. Alina se pobrinula da njihov hladnjak nikad nije prazan.

Sve do 12. lipnja 2022. godine, svake su nedjelje i blagdana svi ukrajinski gosti bili pozivani na ručak, a također i na Uskrs i rođendan jedne od njih, te na koncerte, koje su održavale djevojke. S njima smo dijelili radosti, boli i značajne dane. Naši su se gosti već neko vrijeme počeli osamostaljivati.

Nakon Uskrsa, s. Agnieszka Łuźniak, ASC, majkama je davala lekcije poljskog jezika.

Dana 30. svibnja, Alisa i Sasza sudjelovale su na Festivalu Ukrajinske pjesme. Bilo je to prvo natjecanje ove vrste u našem gradu. Jan Matejko, Osnovna škola broj 41, pozvala je svu Ukrajinsku djecu koja su glazbeno nadarena, koja žive u Czestochowi i okolici, da sudjeluju na Festivalu Ukrajinske pjesme. Alisa je dobila prvu, a Sasza drugu nagradu... Kakva radost za nas, a posebno za njih i njihove majke. Čestitamo im i veselimo se njihovom uspjehu.

s. Gabriela Janikula, ASC

Klanjateljice na granici... Poslanje pratnje, obrazovanja i obrane

Prošlo je tri tjedna otkako sam započela poslanje praćenja migranata s Kino Border Initiative u Nogalesu području Arizone na granici s Mexicom. I svakim se danom ovdje osjećam smirenija i sve nemirnija. Navikavam se na ritam dana i službi i učim o poteškoćama i nepravdama onih zarobljenih u mreži imigracije, pritvora, deportacije i korumpiranog sustava.

Svaki dan stotine migranata prolaze kroz Kino Migrant Outreach Center u Nogalesu, Sonora, Meksiko. Svaki dan stotine migranata dolaze po hranu, traže sklonište, trebaju odjeću, traže zaštitu, trebaju liječničku pomoć, traže savjet i žude za slušanjem i ohrabrujućim riječima. Sve ovo i više preuzima osoblje Kina i brojni volonteri koji svaki dan dijele svoja srca, talente i ljubav, s onima koji dolaze s teškim bremenom, ali i s velikim nadama, dok teže boljem životu za svoje obitelji, gdje njihove osnovne potrebe mogu biti zadovoljene i da mogu živjeti dostojanstveno.

Zahvalna sam na prilici da budem staloženija i još nemirnija... dok pomažem u humanitarnim akcijama i slušam iz prve ruke svete priče koje migranti dijele svaki dan. Također sam bila mogućnosti sudjelovati u obrazovnom iskustvu, koje ne samo da je humaniziralo pitanje imigracije, već mi je također pomogla da još bolje razumijem složenost imigracije i pratnje migranata i izbjeglica... i kako više učim nastavljam biti staloženija i nestašnija.

Sestro Tracey Horan, vodi nas u iskustvu migrantskog putovanja kroz pustinju

Proces učenja ne prestaje, dok nastavljam razvijati znanja i vještine za provođenje zagovaranja i promicanje promjena politika, procesa na duge staze.

Danas sam se testirala na Covid, i tijekom 15 minuta koliko smo čekali rezultate testiranja, čula sam priče o nekoliko muškaraca koji su se od gladi i žeđi izgubili u pustinji, o mladoj osobi koja je sama otišla od kuće kako bi preživjela tri dana putovanje do granice u nadi da će je prijeći kao maloljetnik, obitelj koja bježi od nasilja bandi kako bi zaštitila svoje dvoje djece tinejdžera, priče koje slamaju srce. Bilo je lijepo vidjeti osmijehe, kada su se svi testovi pokazali negativnima.

Još jedan današnji pothvat, bila je pomoć u pripremi i podjeli hrane za gotovo 300 ljudi koji dolaze svaki dan. Mnogima je ovo dnevni obrok, dok se privikavaju na čekanje u Nogalesu. Zatim sam vodila inicijalne razgovore s onima koji su prvi put dolazili u terenski centar. Opet, otvarajući svoje uši i srce, za vrijeme slušanja priča, priče koje su nastavile povećavati moj osjećaj da sam sve staloženija i još nemirnija... priče o bijegu od nasilja, gladi i straha, o hodanju tjednima s neizvjesnošću, o silovanju, o nedostatku poštovanja, priče o dehumanizaciji svake od ovih dragocjenih osoba. I usred tolike boli, olakšanje za odmor, skrb i nadu našli su u Kinu.

Dok ulazim u svoj posljednji tjedan u Kinu, također sam zahvalna za trenutke nježnosti, suosjećanja i djelića radosti koji su dar ovih dana... hraniti bebu u blagovaonici, diviti se ručnom radu vezenja koji izrađuju žene iz skloništa, pronalaženje pravog para cipela za djevojčicu, pratnja 3 mlade osobe, dok se predstavljaju Carinskoj i Graničnoj službi na ulaznoj luci i traže azil...i to su trenuci blagoslova.

Kao Klanjateljica, sa svima nama Klanjateljicama, jedna po jedna, osoba po osoba, mi smo prisutne i prisutne smo sa svakom od osoba na granici, na bilo kojoj granici u našem svijetu. I budući da smo pozvani da budemo staloženiji i nestašniji, "nastojimo biti prisutnost koja je uključiva, puna ljubavi i oslobađajuća"... "tako da se svi mogu kretati prema tom prekrasnom poretku stvari" i biti jedno u našoj ljudskoj obitelji.

Pace
s. Dani Brought, ASC

Migrantski križ koji je izradio lokalni umjetnik Wences Kino
Granična inicijativa
Nogales, Sonora

Kalendar Vrhovne uprave

Od 2. do 7. srpnja: s. Monica Rini, vrhovna ekonomica, sudjelovat će online na godišnjem sastanku Povjerenstva za Fond Družbe, koji će se održati online.

Od 9. do 24. srpnja: s. Matija Pavić i s. Elsie Vinhote bit će u Nemi (Italija) u Centru Ad Gentes kao pratnja na Seminaru za ASC srednje dobi, koji organizira CIS.

Rođendani: Slavimo život

40. rođendan

S. Eva Tobias Mafumbi 31. 07. 1982. Tanzanija

50. rođendan

S. Bernadetha Marmo Lawala 07. 07. 1972. Tanzanija

S. Kanthamani Abburi 08. 07. 1972. Indija

60. rođendan

S. Wiesława Przybyło 23. 07. 1962. Wrocław

70. rođendan

S. Slavica Turčić 27. 07. 1952. Zagreb

S. Aneta Anđelić 29. 07. 1952. Zagreb

80. rođendan

S. Lucia Di Nucci 06. 07. 1942. Italija

S. Ljubica Kodžoman 17. 07. 1942. Zagreb

S. Anna Gesualdo 19. 07. 1942. Italija

S. Filomena Mannara 23. 07. 1942. Italija

S. Deborah Schovanec 25. 07. 1942. SAD

S. Yung Ja Clara Lee 29. 07. 1942. SAD

S. Celestina Stojanović 27. 07. 1942. Zagreb

Redovnički zavjeti

1. srpnja 2022. - Regija Brasil

50. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Edna Pereira Braga

20. kolovoza 2022. - Columbia Centar

50. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Barbara Ann Kolonoski

60. obljetnica redovničkih zavjeta

S. George Ann Biscan

65. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Leona Hunter

28. kolovoza 2022. - Regija Wrocław

50. obljetnica redovničkih zavjeta

S. Krystyna Kusak

Naše čestitke i molitve

Preselile su u kuću Očevu

06. 06. 2022. **S. Adelina Gesualdi** Italija

13. 06. 2022. **S. Helena Augusta Walcott** Brazil

30. 06. 2022. **S. Michaeline Ryan** SAD

Međunarodno glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXIV. - br. 7, srpanj 2022.

Uredništvo:

Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod

s. *Snježana Pavlović* - hrvatski

s. *Betty Adams* - engleski

s. *Anastazia Floriani* - kiswahili

s. *Bozena Hulisz* - poljski

s. *Clara Albuquerque* - portugalski

s. *Miriam Ortiz* - španjolski

s. *Johanna Rubin* - njemački